

ἢ δρᾶν ἀμείνων ἠνρέθη τὰ καίρια,

120

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτεῖρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὄθουνεκ' ἄτη συγκατέξενκται κακῆ,

could have been found?' Cf. 1144. 'Who could be found' would be in Greek τίς ἂν εὑρεθείη; Wunder: 'Quis repertus esset (si quæsitus esset)?' Neue compares Aj. 411. 430. CEd. R. 117. Ant. 390. 502. Tr. 709. Ph. 443. 869.

ἢ L. T. &c. vulg. ἦν A. Lipss. and some others of less note.

προνοῦστερος] Πρόνους occurs Æsch. Suppl. 982. Herod. III. 173. The prudence of Ajax is commended by Hector II. η'. 289. Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε, | καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατος ἔσσι. Compare also II. α'. 144f. β'. 404f. κ'. 53f. 108f.

120. δρᾶν ἀμείνων — τὰ καίρια] 'More ready to act where needful'. Cf. Æsch. Prom. 335. πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν. Arist. Vesp. 904. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν.

εἠρέθη the mss. ἠνρέθη Dind. Cf. on 617. 763. 1023. 1135. CEd. C. 946. Tr. 1075. So ἐξηνρέθη is found in Arist. Pac. 128. Matthiæ Gr. §. 167, 6. and Seidler ad El. 380. maintain that this verb does not admit of augment. V. Elmsl. ad Her. 305. Med. 191. Præf. CEd. R. p. IX.

καίρια] Gl. P: ὠφέλιμα.

121. οὐδέν' οἶδ'] Sc. προνοῦστερον &c. The comma usually placed after νιν was rightly removed by Schæfer, in order to preserve the connection between ἔμπας and ἐποικτεῖρω. Compare 563. 1338. Hom. II. ξ'. 1. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχὴ πίνοντά περ ἔμπης. ω'. 552. ἄλγεα δ' ἔμπης | ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ. Od. ε'. 205. σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. Æsch. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτήν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν. Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς θρόνοισι λέγει. Theocr. XV. 36. καλὸν ἔμπας.

122. ἔμπης all the mss. and Suid. h. v. ἔμπας from schol. Heath. Pors. Br. &c. Schol: "Ἴωνες ἔμπης φασίν, Ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα. So ἐπήν and ἐπάν. Hesych: ἔμπας ὅμως, πάντως, ὁμοίως. Hom. II. ξ'. 1. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχὴ πίνοντά περ ἔμπης. ο'. 399. χατέοντί περ ἔμπης. ρ'. 229. καὶ τεθνεωῖτά περ ἔμπης ἐς Τρωᾶς ἐρύσει. Od. σ'. 164. ἀπεχθόμενοισί περ ἔμπης. ο'. 360. ἀχέουσαί περ ἔμπης. λ'. 350. τ'. 356. Ἐμπης, though frequent in Homer and other poets, occurs seldom in the Tragedians. Cf. 563. 1338. Ant. 845. Æsch. Prom. 48. Eum. 229. &c. Eur. Alc. 931. Cycl. 533. It is formed from ἐν πασι 'in all circumstances, in any case, all the same, any how'. In French 'toutefois'.

123. ὄθουνεκ' Lob. ὄθ' οὔνεκ' the mss. here and elsewhere.

ἄτη συγκατέξενκται κακῆ] Cf. on Ant. 1311. δειλαία δὲ συγκέκραμαι δῦα. Phil. 1025. ἀνάγκη ζυγείς. CEd. C. 526. κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδέν ἴδρις γάμων ἐνέδησεν ἄτα. Arist. Pl. 853. οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. Æsch. Ag. 1624. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα | ζεύξω βαρείαις. Eur. Hipp. 1389. ὦ τλήμον, οἷα ξυμφορᾶ ξυνεξύγης. Andr. 98. στερορόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ὦ ξυνεξύγην. Hel. 262. Æsch. Cho. 598. ἄταισι συννόμους. Qu. ἄταις ἐγκατέξενκται κακαῖς. Cf. 736. νέουσιν ἐγκαταξεύξας τρόποις. Ἄτη in the tragedians is said of any heavy